

XVIII JORNADES DE L'ASSOCIACIÓ CIENTÍFICA DE LLENGUA FRANCESA

Els dies 1, 2 i 3 d'octubre (1981) tingueren lloc a Grenoble (França) les XVIII Jornades d'estudi de la *Association de Psychologie Scientifique de Langue Française*, que aplega científics, psicòlegs i psiquiatres de diferents països (França, Bèlgica, Suïssa, Itàlia, Espanya, Canadà, Anglaterra).

Els Inicis del desenvolupament constituïa el tema central d'aquestes jornades.

De les ponències presentades comentarem, en primer lloc, les que feien una revisió general sobre un tema concret.

J. Medioni (França) es va encarregar de presentar els diferents treballs realitzats sobre les influències genètiques i epigenètiques en el desenvolupament. La influència dels gens sobre el desenvolupament del fenotip és un camp de recerca quasi inexplorat, mentre que els treballs sobre la influència del medi són molt més nombrosos.

Husquinet (Bèlgica) va fer una reflexió molt sistemàtica sobre quatre concepcions de la relació mare-nen: la concepció funcional que apareix en moltes investigacions experimentals; la teoria de l'*attachement* que té el seu origen en l'etologia; el concepte d'interacció en el model sistèmic i la teoria simbòlica que té el seu origen en la tradició psicoanalítica.

Un altre grup de ponències presentaven una sèrie d'investigacions de caire experimental que estudiaven diferents aspectes del desenvolupament: percepció, cognició, llenguatge, afectivitat, sociabilitat.

G. Butterworth (Anglaterra) s'interessà per la funció propioceptiva de la visió. A partir del segon mes de vida el subjecte està en condicions, si el medi visual es mou en relació a si mateix, de compensar la pèrdua de l'equilibri. Tot sembla indicar que la propiocepció visual té el seu origen en el sistema nerviós.

E. Vurpillot i *A. Bullinger* (França i Suïssa) estudiaren el paradigma de l'habitució, que serveix, en una tasca discriminativa, per a comparar si el fet de modificar o canviar alguns elements provoca una reacció en el subjecte estudiat. Si s'acostuma bebès de dos mesos a percebre un objecte i després hom canvia la seva posició o bé la resposta motriu del nen, s'obté una reacció davant els canvis introduïts, tot i que es tracta del mateix objecte. Aquesta constatació s'explicaria bàsicament pel fet que durant els dos primers mesos de vida el nen dóna una resposta a una situació global que inclou els missatges sensorials de totes les modalitats.

P. Mounoud (Suïssa) observà que, a partir de l'estudi concret de l'activitat d'aprehensió, hom posa de manifest tots els canals sensorials relacionats amb la direcció, distància de l'objecte que l'individu posa en acció.

J. Mehler (França) s'interessà pels aspectes acústics del llenguatge. Intentà d'esbrinar si és possible determinar quins són els elements invariants en el desenvolupament. Observà com a conclusió que la síl·laba és la unitat acústica, l'element invariant per al nen, i no pas el fonema com havia assenyalat Jakobson.

Després de cada una de les ponències s'organitzà un debat amb la participació dels assistents i dels ponents. Algunes de les intervencions donaren lloc a una discussió molt animada. Prengueren part en aquestes sessions, un grup de professors de la U.A.B., entre els quals, Ramon Canals, Santiago Estaún, Núria Silvestre i Maria Rosa Solé.

MARIA ROSA SOLÉ